

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Høringssvar vedr. Lovforslag vedr. Forårspakke 2.0, indførelse af en ny og ensartet multimediebeskatning.

Foreningen af Kommunale IT-chefer (KIT@) mener generelt, at multimedieskatten reelt blot er en teknisk opskrivning på over 100% af den eksisterende beskatning af fri telefon, som blot har et bredere anlagsområde, i det alle kommunikationsmedier kan medtages til beskatning.

Konkret kan KIT@ pege på følgende ankepunkter i forhold til forslaget om multimediebeskatning:

1. De negative, beskæftigelsesmæssige konsekvenser i kommunalt regi samt hindringer for øget digitaliseringsindsats:

KIT@ ser indførelsen af multimedieskatten som tilbageslag for os som kommunale arbejdsgivere for at imødekomme arbejdstagernes behov for fleksibilitet i opgaveudførelsen, og dermed en direkte trussel for kommunernes bestræbelser på at skabe attraktive arbejdspladser på et konkurrencebetonet arbejdsmarked.

Indførelsen af denne type skat vil lægge en dæmper på lysten til at forfølge de oplagte muligheder, der er i kommunalt regi for at udvikle nye serviceydelser til borgerne i ydertimer via digitale kanaler understøttet af hjemmearbejdspladser.

Den siddende regering har tidligere med initiativer villet udbrede anvendelsen af IT. Her tænkes på den nuværende beskatning af multimedier, men ikke mindst også på initiativer omkring undervisningsområdet. IT i undervisningen og tilskud til udstyr til elever, har virkelig sat gang i initiativer omkring dette. Tusindvis af lærere er blevet udstyret med bærbare computere, så de har mulighed for at forberede IT i undervisningen fra hjemmet. Skolerne er ikke indrettet med IT arbejdspladser til lærerne.

Med indførelse af den ny multimediebeskatning risikerer vi at tabe den store og betydelige indsats på gulvet og blive sat år tilbage i IT udviklingen i folkeskolen, ligesom lærerne med rette kan føle sig taget som gidsler i den aktuelle sag. Projekter med IT i undervisningen risikerer på denne baggrund fuldstændig at gå i stå.

Loven sætter set med vores optik en effektiv stopper for de initiativer omkring medarbejderbredbånds og pc-ordninger, der i den seneste årrække er igangsat med Videnskabsministeriet og Undervisningsministeriets velsignelse for at sikre medarbejdere i kommunalt regi adgang til at erhverve og opdatere digitale kompetencer til gavn for effektiv sagsbehandling og borgerbetjening.

Mange kommuner er i disse dage - ud fra en fastholdelses- og rekrutteringspolitisk vinkel - undervejs med at indkøbe og udrulle hjemme-pc ordninger ud, som nu er sat i bero, indtil man har overblik over, hvilke konsekvenser, multimedieskatten vil få for den enkelte.

2. Retssikkerheden under pres (lovens tilfældighed, den frie fortolkning og muligheder for unddragelse).

Udover det asociale i, at loven rammer den, der bare har fået stillet en mobil telefon til rådighed væsentlig hårdere end den, der har fået stillet såvel mobil-, fastnet-telefoni, bredbåndsforbindelser til tv og internet samt pc-udstyr til rådighed, ser KIT@ også et problem i tolkning af, hvornår man er omfattet af lovteksten eller ej.

KIT@ hæfter sig i særdeleshed ved formuleringen ”den skattepligtiges private benyttelse”, som ikke i praksis er muligt at skelne i mellem, hverken for den skattepligtige eller for den kontrollerende myndighed.

Dette kan eksemplificeres ved at tage afsæt i den helt, ordinære situation hvor virksomheden stiller udstyr til rådighed for informations- og web-medarbejdere, som i relation til deres job i kommunen stilles værktøjer til rådighed for at sikre, at nyheder og andre relevante web-opgaver kan løses her og nu uanset tidspunkt på dagen. Hvis en indsats for at løse en opgave her medfører behov for opslag på en nyhedstjeneste, kunne det af en udenforstående tolkes som om, at vedkommende søgte private informationer og dermed var omfattet af multimedieskatten.

Et andet område, vi ser som problematisk er muligheden for at sikre sig, at reglerne efterleves sådan som loven er tænkt. Skatten baserer sig på et lønligt håb om etisk og moralsk adfærd men levner næsten alt for oplagte muligheder for at unddrage sig skatten. I værste fald vil de nye regler anspore til unddragelse eller gradbøjning af reglerne og have som konsekvens at Skat må oprette et nyt, personaletungt kontrolapparat til for at sikre overholdelse af gældende lov.

Dette skal ses i et perspektiv, hvor de devices, der anvendes til information og kommunikationsformål bliver svære at identificere på grund af minimering af størrelse og i stigende grad vil blive leveret som integrerede services i udstyr, som ikke umiddelbart kan identificeres som IT-udstyr (bluetooth i biler, flatscreen-teknologi, mobilmodtager i briller).

Alt i alt medvirker multimedieskatten ikke til en forenklet og forståelig skattemodel, men vil medføre behov for langt mere administration og kontrolforanstaltninger samt kriminalisering og mistænkeliggørelse af borgerne, iført IT-udstyr.

På bestyrelsens vegne

Jørgen Kristensen
Formand,
Foreningen af kommunale IT-chefer